

de l'impost, sempre que per al 2003 també sol·licitin la delegació de la inspecció.

L'ordre del ministre d'Hisenda que concedeixi la delegació de la gestió censal per al 2003 s'ha de publicar al «Butlletí Oficial de l'Estat» abans de l'1 de juliol de 2003. Mentre no es publiqui l'ordre, la gestió censal de l'impost la continua exercint l'entitat que hagi exercit efectivament aquesta competència el 2002.

2. La delegació de la inspecció per al 2003 s'ha de sol·licitar en el termini que estableix l'apartat anterior al departament d'Inspecció Financera i Tributària de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, sense que en aquest cas sigui necessari presentar una nova sol·licitud quan ja s'hagi exercit aquesta competència per delegació el 2002. El mateix termini s'ha d'aplicar si es vol renunciar a l'exercici de la competència per delegació el 2003.

L'ordre del ministre d'Hisenda que concedeixi la delegació de la inspecció s'ha de publicar al «Butlletí Oficial de l'Estat» abans de l'1 de juliol de 2003.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

1. A partir de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, queden derogades les normes següents:

a) Disposicions addicionals segona i quarta i disposicions transitòries segona, apartats 2, 3, 4 i 5, i onzena, quan es refereix a l'aplicació de l'impost sobre béns immobles, de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals.

b) La nota comuna 2a a la secció primera de les tarifes de l'impost sobre activitats econòmiques, aprovades pel Reial decret legislatiu 1175/1990, de 28 de setembre, pel qual s'aproven les tarifes i la Instrucció de l'impost sobre activitats econòmiques.

c) La nota comuna 1a a la secció segona de les tarifes de l'impost sobre activitats econòmiques, aprovades pel Reial decret legislatiu 1175/1990, de 28 de setembre pel qual s'aproven les tarifes i la Instrucció de l'impost sobre activitats econòmiques.

Així mateix, queden derogades totes les altres normes que s'oposin, contradiguin o siguin incompatibles amb els preceptes d'aquesta Llei.

2. El que disposa el paràgraf a) en l'apartat anterior s'entén sense perjudici del que preveuen les disposicions transitòries d'aquesta Llei.

Disposició final primera. *Desplegament de la Llei.*

1. Es faculta el Govern per dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'execució d'aquesta Llei.

2. En particular, es faculta el Govern per dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'aplicació de les tarifes i la Instrucció de l'impost sobre activitats econòmiques.

3. Es faculta el ministre d'Hisenda per aprovar els models de comunicació a efectes de l'aplicació de l'exempció en l'impost sobre activitats econòmiques determinada en funció de l'import net de la xifra de negocis del subjecte passiu i de l'aplicació del coeficient de ponderació d'aquesta, i també per determinar els terminis i la forma de presentació de les comunicacions i els casos en què no cal presentar-les.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

1. Aquesta Llei entra en vigor el dia 1 de gener de 2003.

2. El model de finançament de les entitats locals que descriuen els articles quaranta-unè i quaranta-tresè d'aquesta Llei entra en vigor l'1 de gener de 2004 i

ha de ser objecte de desplegament anual per les lleis de pressupostos generals de l'Estat, de conformitat amb les directrius d'aquesta Llei.

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 27 de desembre de 2002.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

MINISTERI DE FOMENT

25287 REIAL DECRET 1422/2002, de 27 de desembre, pel qual es modifica el Reial decret 1032/1999, de 18 de juny, pel qual es determinen les normes de seguretat que han de complir els vaixells pesquers d'eslora igual o superior a 24 metres. («BOE» 311, de 28-12-2002.)

El Reial decret 1032/1999, de 18 de juny, pel qual es determinen les normes de seguretat que han de complir els vaixells pesquers d'eslora igual o superior a 24 metres, va incorporar a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 97/70/CE, del Consell, així com la seva modificació, efectuada per la Directiva 99/19/CE, de 18 de març de 1999.

Posteriorment, i a fi i efecte de modificar la Directiva 97/70/CE, s'ha aprovat la Directiva 2002/35/CE, de la Comissió, de 25 d'abril, modificació que consisteix únicament en la substitució de l'annex I de l'esmentada Directiva 97/70.

Aquest Reial decret té per objecte, precisament, incorporar al nostre ordenament jurídic la Directiva 2002/35/CE, la qual, com s'acaba de dir, es limita a substituir l'annex I de la Directiva 97/70 per un altre de nou, amb la finalitat d'harmonitzar, en certs casos, criteris interpretatius que fins ara s'havien deixat a la discrecionalitat dels estats membres, introduint els canvis oportuns al Reial decret 1032/1999, que queda subsistent.

En virtut d'això, a proposta del ministre de Foment, amb l'informe favorable del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 27 de desembre de 2002,

DISPOSO:

Article únic. *Modificació de l'annex I del Reial decret 1032/1999.*

L'annex I del Reial decret 1032/1999, de 18 de juny, pel qual es determinen les normes de seguretat que han de complir els vaixells pesquers d'eslora igual o superior a 24 metres, se substitueix pel que s'insereix en aquest Reial decret.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquest Reial decret.

Disposició final primera. *Habilitació normativa.*

Es faculta el ministre de Foment per dictar les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'execució d'aquest Reial decret.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 27 de desembre de 2002.

JUAN CARLOS R.

El ministre de Foment,

FRANCISCO ÁLVAREZ-CASCOS FERNÁNDEZ

ANNEX I

Als efectes d'aquest annex s'entén per «vaixell de pesca construït a partir de l'1 de gener de 2003» tot vaixell de pesca en què es doni alguna de les circumstàncies següents:

a) Que se n'hagi contractat la construcció o alguna transformació important a partir de l'1 de gener de 2003, o bé que s'hagi fet el contracte de construcció o de transformació important abans de l'1 de gener de 2003 i el lliurament tingui lloc transcorreguts, almenys, tres anys a partir d'aquella data.

b) Que, a falta d'un contracte de construcció a partir de l'1 de gener de 2003, s'hagi instal·lat la quilla, s'hagi iniciat una fase de construcció que hagi reconegut un vaixell concret, o bé hagi començat una fase de muntatge que suposi la utilització, almenys, de 50 tones del total estimat de les esmentades estructures o bé d'un 1 per 100 d'aquest total, si aquest segon valor és inferior al primer.

PART A

Modificacions que afecten tots els vaixells de pesca als quals s'aplica la Directiva, exceptuant els vaixells de pesca nous construïts a partir de l'1 de gener de 2003.

CAPÍTOL I**Disposicions generals**

Regla 2: definicions.

Apartat 1. «Vaixell pesquer nou»: tot vaixell de pesca en què concorri alguna de les circumstàncies següents:

a) Que se'n contracti la construcció o bé alguna transformació d'importància durant l'any 1999 o posteriorment, o bé, si això s'ha fet en anys anteriors, que el lliurament tingui lloc transcorreguts, almenys, tres anys des de l'1 de gener de 1999.

b) Que, a falta de contracte de construcció, s'instal·li la quilla, s'iniciï una fase de construcció que faci recognizable el vaixell concret o bé es comenci una fase de muntatge que suposi la utilització, almenys, de 50 tones del total estimat dels materials d'estructura o d'un 1 per 100 del total si aquest segon valor és inferior al primer, tot això durant l'any 1999 o posteriorment.

CAPÍTOL V**Prevençió, detecció i extinció d'incendis i equip contra incendis**

Regla 2: definicions.

Apartat 2. «Assaig estàndard d'exposició al foc»: s'inclouen al final les modificacions següents en relació amb la corba estàndard de temperatura:

«... La corba estàndard temps-temperatura està definida per una corba contínua que passa pels següents punts indicadors de la temperatura interior del forn:

Temperatura inicial del forn: 20 °C

En finalitzar els cinc primers minuts: 576 °C

En finalitzar els deu primers minuts: 679 °C

En finalitzar els quinze primers minuts: 738 °C

En finalitzar els trenta primers minuts: 841 °C

En finalitzar els seixanta primers minuts: 945 °C.»

CAPÍTOL VII**Dispositius i normes de salvament**

Regla 1: àmbit d'aplicació.

L'apartat 2 queda redactat de la manera següent:

«Les regles 13 i 14 també s'apliquen als vaixells existents d'eslora igual o superior a 45 m, si bé l'Administració marítima pot ajornar la implantació de les prescripcions de les esmentades regles fins a l'1 de febrer de 1999.»

Regla 13: dispositius radioelèctrics de salvament.

L'apartat 2 queda redactat de la manera següent:

«Els aparells radiotelefònics bidireccionals d'ones mètriques proveïts a bord dels vaixells existents que no s'ajustin a les normes de funcionament aprovades per l'organització poden ser acceptats per l'Administració marítima fins a l'1 de febrer de 1999, sempre que aquesta jutgi que són compatibles amb els aparells radiotelefònics bidireccionals d'ones mètriques aprovats.»

CAPÍTOL IX**Radiocomunicacions**

Regla 1: àmbit d'aplicació.

L'apartat 1 queda redactat de la manera següent:

«Això no obstant, l'Administració marítima pot diferir l'aplicació del que hi ha prescrit per als vaixells existents fins a l'1 de febrer de 1999.»

Regla 3: exempcions.

El paràgraf c) de l'apartat 2 queda redactat de la manera següent:

«Quan el vaixell hagi de ser retirat del servei de forma permanent abans de l'1 de febrer de l'any 2001.»

PART B

Modificacions que afecten els vaixells de pesca nous construïts a partir de l'1 de gener de 2003.

El text actual de les regles que a continuació s'indiquen queda redactat de la manera següent:

CAPÍTOL I**Disposicions generals**

Regla 2: definicions.

Incís ii) del paràgraf a) de l'apartat 22:

«La mampara de col·lisió ha d'estar ubicada de manera que disti de la perpendicular de proa: no menys de 0,05 L ni més de 0,05 L més 1,35 m en els vaixells d'eslora inferior a 45 m.»

Regla 6: reconeixements.

Paràgraf c) de l'apartat 1:

«A més del reconeixement periòdic exigint en l'incís i) del paràgraf b), els reconeixements intermedis respecte de l'estructura i màquines del vaixell a intervals de dos anys més/menys tres mesos, en el cas dels vaixells construïts amb materials diferents de la fusta, i als intervals especificats per l'Administració en el cas dels vaixells construïts amb fusta. El reconeixement s'ha de fer de manera que també garanteixi que no s'han efectuat reformes que puguin tenir un efecte advers en la seguretat del vaixell o de la tripulació.»

CAPÍTOL II

Construcció, integritat d'estanquitat i equip

Regla 1: construcció.

Apartat 1:

«La resistència i la construcció del buc, les superestructures, les casetes, els guardacalors de màquines, les escotilles i qualssevol altres estructures, així com l'equip del vaixell, han de permetre afrontar totes les condicions previsibles del servei al qual es destini el vaixell, i s'han de construir seguint les regles d'una organització reconeguda.»

Regla 2: portes estanques.

Apartat 1:

«El nombre d'obertures practicades a les mampares estanques, de conformitat amb el que disposa la regla 1.3) ha de ser el mínim compatible amb la disposició general i les necessitats operacionals del vaixell; aquestes obertures han d'anar proveïdes de dispositius de tancament que responguin a les normes d'una organització reconeguda. Les portes estanques han de tenir una resistència equivalent a la de l'estructura adjacent no perforada.»

Regla 2: portes estanques.

Paràgraf a) de l'apartat 3:

«En els vaixells d'una eslora igual o superior a 45 m, les portes estanques han de ser del tipus de corredissa als espais en els quals s'hagin d'obrir a la mar i quan estiguin situades de manera que les seves falques quedin per sota de la màxima flotació de servei, llevat que l'Administració marítima consideri que això és impossible o innecessari, tenint en compte el tipus de vaixell i les operacions que realitzi.

Les exempcions a aquesta regla que autoritzi l'Administració marítima espanyola s'han d'ajustar al procediment que figura a l'article 4 d'aquest Reial decret.»

Regla 5: escotilles.

Apartat 3:

«S'han de proveir mitjans que garanteixin que les tapes d'escotilla de fusta queden tancades de manera estanca a la intempèrie, de conformitat amb les normes que estableixen les regles 14 i 15 de l'annex I del Conveni internacional sobre línies de càrrega de 1966» (1).

Regla 9: ventiladors.

Apartat 1:

«En els vaixells d'eslora igual o superior a 45 m, l'alçada mínima en què les mànigues que no siguin les que ventilen l'espai de màquines ultrapassi la coberta ha de ser de 900 mm en la de treball i de 760 mm en la de superestructura. En els vaixells d'eslora inferior a 45 m, l'altura de les mànigues ha de ser de 760 mm i de 450 mm, respectivament. L'altura sobre coberta de les obertures que ventilen l'espai de màquines, necessàries per a la ventilació contínua de l'espai de màquines i, si s'escau, per a la ventilació immediata del compartiment de grups electrògens, s'ha d'ajustar, per regla general, al que disposa l'apartat 2 de la regla 9 del capítol II. Tanmateix, en els casos en què això sigui impracticable com a conseqüència de la mida i dels mitjans del vaixell, es poden acceptar altures inferiors, que en tots els casos han de respectar un mínim de 900 mm per sobre de la coberta de treball i de la coberta de superestructura, amb la condició que es dotin de dispositius de tancament estancs a la intempèrie i conformes al que disposa l'apartat 2 de la regla 9 del capítol II, en combinació amb altres dispositius oportuns que permetin garantir una ventilació ininterrompuda i adequada dels espais en qüestió.»

Regla 12: portelles.

Apartat 6:

«L'Administració marítima pot acceptar portelles i finestres sense tapes cegues a les mampares laterals i poperes de les casetes situades a la coberta de treball o per sobre d'aquesta, si segons el seu parer no queda disminuïda la seguretat del vaixell, tenint en consideració les regles d'organitzacions reconegudes basades en les normes ISO corresponents.»

Regla 15: equips d'ancoratge.

Es proveeix un equip d'ancoratge projectat, de manera que es pugui utilitzar amb rapidesa i seguretat i que consta d'àncores, cadenes o cables cigala i un molinet o altres dispositius per deixar caure l'àncora o llevar-la i per mantenir el vaixell fondejat en totes les condicions de servei previsibles. També es proveeix els vaixells d'un equip d'amarratge adequat que permeti subjectar-los sense riscos en totes les condicions operacionals. L'equip d'ancoratge i amarratge ha de respondre a les normes d'una organització reconeguda.

CAPÍTOL III

Estabilitat i estat corresponent de navegabilitat

Regla 1: generalitats.

Els vaixells s'han de projectar i construir de tal manera que quedin satisfetes les prescripcions d'aquest capítol en les condicions operacionals a què es fa referència a la regla 7. Els càlculs de les corbes de braços adreçadors s'han d'efectuar d'acord amb el codi d'estabilitat sense avaria per a tots els tipus de vaixells de l'OMI (2).

Regla 2: criteris d'estabilitat.

Apartat 1:

S'apliquen els criteris d'estabilitat mínima següents, llevat que segons el criteri de l'Administració marítima

(1) Conveni internacional sobre línies de càrrega de 1966, acordat per la Conferència internacional sobre línies de càrrega el 5 d'abril de 1966 i adoptat el 25 d'octubre de 1967 per l'Organització Marítima Internacional mitjançant la Resolució A.133 (V).

(2) Codi d'estabilitat sense avaria per a tots els tipus de vaixells, recollit als instruments aprovats per l'Organització Marítima Internacional mitjançant la Resolució A.749(18) adoptada el 4 de novembre de 1993, modificada per la Resolució MSC 75(69).

l'experiència d'ordre operacional justifiqueu que se'n prescindixi. Qualsevol desviació respecte dels criteris d'estabilitat mínima que autoritzi l'Administració marítima espanyola s'ha d'ajustar al procediment que figura a l'article 4 del Reial decret 1032/1999 (3).

Paràgraf d) de l'apartat 1:

«En els vaixells d'una coberta, l'alçada metacèntrica inicial GM no ha de ser inferior a 350 mm. En els vaixells amb superestructura completa es pot reduir l'altura metacèntrica, amb la conformitat de l'Administració marítima, però mai no ha de ser inferior a 150 mm. Les reduccions de l'altura metacèntrica que autoritzi l'Administració marítima s'han d'ajustar al procediment que figura a l'article 4 del Reial decret 1032/1999.»

Apartat 3:

«Quan s'utilitzi llast per garantir que es compleix el que disposa l'apartat 1, la seva naturalesa i distribució són les que l'Administració marítima consideri satisfactòries. En els vaixells d'eslora inferior a 45 m, el llast ha de ser permanent. Qualsevol llast permanent ha de ser sòlid i s'ha de fixar de manera segura al vaixell. L'Administració marítima pot acceptar llast líquid, emmagatzemat en tancs completament plens que no estiguin connectats a cap sistema de bombatge del vaixell. Quan s'utilitzi llast líquid amb caràcter permanent per garantir que es compleix el que disposa l'apartat 1, s'han d'incloure al certificat de conformitat i els detalls s'han de consignar al quadern d'estabilitat.

El llast permanent no es pot retirar del vaixell ni canviar-se d'emplaçament sense l'aprovació de l'Administració marítima.»

Regla 4: mètodes especials de pesca.

Els vaixells que treballin amb uns mètodes de pesca especials que sotmetin el vaixell a forces externes addicionals durant la pesca, han de satisfer els criteris d'estabilitat de la regla 2.1), i se n'incrementa el rigor, si és necessari, en la mesura que l'Administració marítima consideri satisfactòria. Els vaixells que facin pesca d'arrossegament amb xarxes d'estaques han de complir criteris d'estabilitat més estrictes:

a) Els criteris relatius a l'àrea situada sota els braços adreçadors i als braços adreçadors que figuren en els paràgrafs a) i b) de la regla 2.1) es veuen incrementats en un 20 per cent;

b) L'altura metacèntrica no pot ser inferior a 500 mm.

c) Els criteris enunciats a la lletra a) només són aplicables als vaixells amb una potència propulsora instal·lada que no superi el valor en quilowatts que s'especifica a les fórmules següents:

$N = 0,6 Ls^2$ als vaixells d'eslora igual o inferior a 35 metres.

$N = 0,7 Ls^2$ als vaixells d'eslora igual o superior a 37 metres.

Per a eslora intermèdia del vaixell, el coeficient corresponent a Ls s'obté per interpolació entre 0,6 i 0,7.

Ls és l'eslora total que figura al certificat d'arqueig.

(3) Els criteris d'estabilitat relatius als vaixells de subministrament per a instal·lacions mar endins previstos en els apartats 4.5.6.2.1 a 4.5.6.2.4 del Codi d'estabilitat sense avaries per a tots els tipus de vaixells de l'OMI es poden considerar equivalents als criteris d'estabilitat de les lletres a) a c) de l'apartat 1 de la regla 2. L'equivalència només es pot aplicar, amb la conformitat de l'Administració, als vaixells de pesca que estiguin en un cas similar en forma al dels vaixells de subministrament per a instal·lacions mar endins.

Quan la potència propulsora instal·lada superi els valors normalitzats que resulten de les fórmules anteriors, els criteris a què es refereix el paràgraf a) s'han d'incrementar de manera directament proporcional a la potència excedent.

L'Administració marítima s'ha de cerciorar que es compleixen els criteris més estrictes d'estabilitat aplicables als vaixells que facin pesca d'arrossegament amb botatons en les condicions operacionals esmentades a la regla 7.1) del present capítol.

Als càlculs d'estabilitat se suposa que els botatons han de formar un angle de fins a 45 graus amb l'horitzontal.

Regla 5: vent i balanceig intensos.

Els vaixells han de poder resistir els efectes del vent i el balanceig intensos, amb les corresponents condicions de mar, tenint en compte les condicions meteorològiques periòdiques, els estats de la mar en què el vaixell hagi de pescar, el tipus de vaixell i la manera d'operar d'aquest. Els càlculs corresponents s'han de fer d'acord amb el Codi d'estabilitat sense avaria per a tots els tipus de vaixells de l'OMI.

Regla 8: acumulació de gel.

La regla és aplicable, si bé no estan permesos els marges de formació de gel que queden a la discreció de l'Administració marítima d'acord amb la recomanació 2 (4).

Regla 9: prova d'estabilitat.

Apartat 2:

«Quan sigui objecte de reformes que afectin la seva condició de vaixell buit i/o la posició del centre de gravetat, el vaixell s'ha de sotmetre a una nova prova d'estabilitat, si l'Administració marítima ho considera necessari tenint en compte els seus marges d'estabilitat, i s'ha de revisar la informació sobre això. Tanmateix, quan la variació del desplaçament en rosca superi en un 2 per cent el desplaçament en rosca original i sigui impossible demostrar mitjançant càlculs que el vaixell continua complint els criteris d'estabilitat, aquest ha de ser objecte d'una nova prova d'estabilitat.»

Regla 12: altura de la proa.

L'altura de la proa ha de ser la suficient per impedir que el vaixell embarqui quantitats excessives d'aigua.

Quan es tracti de vaixells que pesquin en zones limitades situades a un màxim de 10 milles de la costa, l'alçada mínima de la proa ha de ser la que l'Administració marítima jutgi satisfactòria i en la seva determinació s'han de tenir en compte les condicions meteorològiques periòdiques i els estats de la mar en els quals el vaixell hagi de pescar, el tipus de vaixell i la manera d'operar d'aquest.

Per als vaixells que pesquin en totes les altres zones:

1. L'alçada mínima de la proa s'ha de calcular d'acord amb el mètode de càlcul recollit en la recomanació 4 del document adjunt 3 que acompanya l'Acta final de la Conferència de Torremolinos, sempre que durant les operacions de pesca les captures s'hagin d'emmagatzemar a les bodegues de pesca a través d'escotilles situades en una coberta de treball exposada, davant de la caseta o la superestructura.

2. L'altura mínima de la proa s'ha d'ajustar a la regla 39 de l'annex I del Conveni internacional sobre línies

(4) En les «Directrius relatives a l'acumulació de gel», incloses a la recomanació 2 del document adjunt que acompanya l'Acta final de la Conferència de Torremolinos, s'indiquen les zones marítimes on és probable la formació de gel i les modificacions que convé fer en la correcció respecte de l'acumulació de gel.

de càrrega de 1966, i no pot ser inferior a 2.000 mm, sempre que les captures s'hagin d'emmagatzemar a les bodegues de pesca a través d'escotilles situades en una coberta de treball exposada, protegida per una caseta o superestructura. En aquest aspecte, el calat màxim de servei admissible s'ha de considerar en lloc de la flotació del francbord assignat d'estiu.

Regla 14: compartimentació i estabilitat després d'una avaria.

Els vaixells l'eslora dels quals sigui igual o superior a 100 metres i que portin 100 o més persones a bord han de poder flotar amb estabilitat positiva, després de la inundació de qualsevol compartiment que se suposi avariats, tenint en compte el tipus de vaixell, el servei previst i la zona en la qual hagi d'operar (5). Els càlculs s'han de fer d'acord amb les directrius a què es refereix la nota.

CAPÍTOL IV

Instal·lacions de màquines, instal·lacions elèctriques i espais de màquines sense dotació permanent

Regla 3: generalitats.

Apartat 1:

«Els sistemes de propulsió principal, de control, de canonades de vapor, de combustible líquid, d'aire comprimit, de circuits elèctrics i de refrigeració, les màquines auxiliars, calderes i altres recipients de pressió, la disposició de les canonades i circuits de bombatge, l'equip i els aparells de govern, i els eixos i acoblaments per a la transmissió de força, s'han de projectar, construir, provar, instal·lar i mantenir de conformitat amb les normes d'una organització reconeguda. Aquestes màquines i equip, així com els mecanismes elevadors, els gigres i l'equip de manipulació i elaboració de peix han d'anar protegits amb vista a reduir al mínim tot perill per a les persones que estiguin a bord. S'ha de prestar una atenció especial a les peces mòbils, a les superfícies calentes i a altres riscos.»

Apartat 7:

L'Administració marítima s'ha de cerciorar que a les regles 16 a 18 se'ls dóna compliment i aplicació uniformes, de conformitat amb les regles d'una organització reconeguda (6).

Apartat 9:

«S'han de prendre les mesures que l'Administració marítima consideri satisfactòries per garantir que tot l'equip funciona correctament en totes les condicions operacionals, incloses les de maniobra, i que s'ha disposat el necessari, de conformitat amb les normes d'una organització reconeguda, per a la realització de les inspeccions regulars i les proves ordinàries que garanteixin que continuarà funcionant bé.»

Apartat 10:

«Els vaixells han de portar documentació con- corda amb les normes d'una organització recone-

guda que demostrï l'aptitud del vaixell per operar amb espais de màquines sense dotació permanent.»

Regla 6: calderes de vapor i sistemes d'alimentació i de canonades per a calderes.

Apartat 1:

«Tota caldera de vapor i tot generador de vapor no exposat al foc ha d'anar proveït, com a mínim, de dues vàlvules de seguretat de capacitat suficient. Tanmateix, l'Administració marítima pot permetre, tenint en compte el rendiment o qualssevol altres característiques de qualsevol caldera de vapor o generador de vapor no exposat al foc, que s'hi instal·li només una vàlvula de seguretat si considera que aquesta dóna protecció adequada contra sobrepressions, de conformitat amb les normes d'una organització reconeguda.»

Regla 8: comandament des de la caseta de govern. Paràgraf b) de l'apartat 1:

«Quan la màquina propulsora és telegovernada des del pont de navegació, regeixen les disposicions següents: el telegovern a què es fa referència en el paràgraf a) s'efectua mitjançant un dispositiu de govern que respongui a les normes d'una organització reconeguda, acompanyat, quan sigui necessari, de mitjans que impedeixin la sobrecàrrega de la màquina propulsora.»

Regla 10: mesures relatives al combustible líquid, oli lubricant i altres olis inflamables.

Apartat 4:

«Les canonades de combustible líquid que, si pateixen danys, puguin deixar escapar combustible de tancs d'emmagatzemament, sedimentació o ús diari situats per sobre del doble fons, han d'estar dotades en el tanc d'una aixeta o una vàlvula susceptibles de ser tancades des d'un lloc segur situat fora de l'espai de què es tracti, si es produeix un incendi a l'espai en el qual hi hagi aquells tancs. En el cas especial de tancs profunds situats en un túnel d'eix o de canonades o espai similar, s'han de col·locar vàlvules en els esmentats tancs, però el control, en cas d'incendi, es pot fer mitjançant una vàlvula suplementària instal·lada a la canonada o a les canonades, fora del túnel o espai similar. Si la vàlvula suplementària va instal·lada a l'espai de màquines, ha de ser accionable fora d'aquest espai.»

El paràgraf a) de l'apartat 7:

«Les canonades de combustible i les seves vàlvules i accessoris han de ser d'acer o d'un altre material aprovat, si bé es permet l'ús d'un mínim de canonades flexibles. Aquestes canonades flexibles i els accessoris dels seus extrems han de tenir la solidesa necessària i ser de materials piroresistents aprovats o portar revestiments piroresistents, de conformitat amb les normes d'una organització reconeguda. Els entroncaments de les canonades flexibles s'han de fer de conformitat amb el document IMO Circ. MSC. 647 "Directrius per minimitzar els vessaments procedents dels sistemes de líquids inflamables".»

Apartat 10:

«Les mesures relatives a emmagatzemament, distribució i consum de l'oli emprat en els sistemes de lubricació de pressió han de respondre a les regles d'una organització reconeguda. Als espais

(5) La recomanació 5 del document adjunt que acompanya l'Acta final de la Conferència de Torremolinos conté «Directrius sobre els càlculs relatius a la compartimentació i a l'estabilitat després de l'avaria».

(6) Vegeu les Recomanacions publicades per la Comissió Electrotècnica Internacional i en particular la Publicació 92 «Instal·lacions elèctriques del vaixell».

de categoria A per a màquines i, sempre que sigui possible, en qualsevol altres espais de màquines, aquestes mesures han de satisfer almenys el que disposen els apartats 1, 3, 6 i 7 i, en la mesura que sigui necessari de conformitat amb les normes d'una organització reconeguda, el que disposen els apartats 2 i 4. Això no obstant, en els sistemes de lubricació es poden utilitzar indicadors visuals de cabal fets de vidre a condició que, sotmesos a proves, demostrin tenir la deguda resistència al foc.»

Apartat 11:

«Les mesures relatives a emmagatzemament, distribució i consum d'olis inflamables que no siguin aquells a què fa referència l'apartat 10, i estiguin sotmesos a pressió en sistemes de transmissió de força, de control i excitació, i de calefacció, han de respondre a les normes d'una organització reconeguda. Als llocs en els quals hi hagi possibles causes d'ignició, aquestes mesures han de satisfer, almenys, el que disposen als apartats 2 i 6 i, pel que fa a resistència i construcció, el que disposen els apartats 3 i 7.»

Regla 12: protecció contra el soroll.

S'han de prendre mesures que redueixin els efectes produïts pel soroll en el personal que treballa als espais de màquines als nivells establerts en el Codi sobre nivells sonors a bord dels vaixells de l'OMI (7).

Regla 13: aparell de govern.

Apartat 1:

«Tot vaixell ha de tenir un aparell de govern principal i un mitjà auxiliar d'accionament del timó que responguin a les normes d'una organització reconeguda. Aquests aparells de govern principal i mitjà auxiliar d'accionament del timó han d'estar disposats de manera que, dins del que és raonable i possible, quan un dels dos falli l'altre no quedi inutilitzat.»

Regla 16: font d'energia elèctrica principal.

El paràgraf a) de l'apartat 1:

«Quan l'energia elèctrica constitueixi l'únic mitjà de mantenir els serveis auxiliars essencials per a la propulsió i la seguretat del vaixell, s'ha de proveir una font d'energia principal que, almenys, comprengui dos grups electrògens, un dels quals pugui ser accionat pel motor principal. Es poden acceptar instal·lacions diferents que tinguin una capacitat elèctrica equivalent i responguin a les regles d'una organització reconeguda.»

CAPÍTOL V

Prevenició, detecció i extinció d'incendis i equip contra incendis

Regla 1: generalitats.

El paràgraf c):

«Mètode IIIF: Instal·lació d'un sistema automàtic de detecció d'incendis i d'alarma en tots els espais en què es puguin declarar, generalment sense restriccions pel que fa al tipus de mampares de compartimentació interior, però amb la condició que

la superfície de qualsevol espais d'allotjament limitats per divisions de les classes "A" o "B" no excedeixi en cap cas els 50 m². Això no obstant, l'Administració marítima pot augmentar aquesta superfície si se la destina a espais públics, fins a un màxim de 75 m².»

Regla 2: definicions.

Apartat 1:

«"Material incombustible" és el que no crema ni desprèn vapors inflamables en una quantitat suficient per experimentar la ignició quan se l'escalfi a 750 °C aproximadament, característica que es demostra de conformitat amb el Codi de procediments d'assaig d'exposició al foc de l'Organització Marítima Internacional (8). Qualsevol altre material es considera material combustible.»

L'apartat 2, «Assaig estàndard d'exposició al foc», es redacta de la manera següent:

«"Assaig estàndard d'exposició al foc" és aquell en què les mostres de les mampares i cobertes objecte de l'assaig se sotmeten en un forn de proves a temperatures que corresponen aproximadament a les de la corba estàndard de temperatura. Els mètodes d'assaig han de ser concordes amb el Codi de procediments d'assaig d'exposició al foc de l'Organització Marítima Internacional.»

Apartat 3 (últim paràgraf):

«L'Administració marítima exigeix que es realitzi un assaig amb una mampara o una coberta prototips per assegurar-se que aquests compleixen les prescripcions esmentades pel que fa a integritat i elevació de temperatura, de conformitat amb el Codi de procediments d'assaig d'exposició al foc de l'OMI.»

Apartat 4 (últim paràgraf):

«L'Administració marítima exigeix que es realitzi un assaig amb una divisió prototip per assegurar-se que aquesta satisfà les prescripcions esmentades pel que fa a integritat i elevació de temperatura, de conformitat amb el Codi de procediments d'assaig d'exposició al foc de l'OMI.»

Apartat 6 (últim paràgraf):

«L'Administració marítima exigeix que es realitzi un assaig amb una divisió prototip per assegurar-se que aquesta compleix la prescripció esmentada pel que fa a integritat i elevació de temperatura, de conformitat amb el Codi de procediments d'assaig d'exposició al foc de l'OMI.»

Apartat 9:

«L'expressió "propagació feble de la flama" indica que la superfície considerada impedeix en una mesura suficient que les flames es propaguin, característica que s'ha de demostrar de conformitat amb el Codi de procediments d'assaig d'exposició al foc de l'OMI.»

Regla 4: mampares situades dins dels espais d'allotjament i de servei.

Apartat 4:

«Mètode IIIF: La construcció de les mampares que, d'acord amb aquesta o amb altres regles d'a-

(7) Codi sobre nivells sonors a bord dels vaixells aprovat per l'Organització Marítima Internacional mitjançant la Resolució A.468 (XII) adoptada el 19 de novembre de 1981.

(8) El Codi internacional per a l'aplicació de procediments d'assaig d'exposició al foc, tal com va ser adoptat pel Comitè de Seguretat Marítima de l'OMI mitjançant la Resolució MSC 61 (69).

questa part, no hagin de ser necessàriament divisions de classe "A" o "B" no està subjecta a cap restricció. La superfície de qualssevol espais d'allotjament limitats per una divisió contínua de classe "A" o "B" no ha d'excedir en cap cas els 50 m², excepte en casos concrets en què s'exigeixin mampares de classe "C" d'acord amb el que indica la taula 1 de la regla 7. Això no obstant, l'Administració marítima pot augmentar aquesta superfície si es destina a espais públics, fins a un màxim de 75 m²»

Regla 7: integritat al foc de les mampares i cobertes. Última nota a les taules:

(*) Quan a les taules apareix un asterisc, això significa que la divisió ha de ser d'acer o d'un material equivalent, però no necessàriament de la classe "A".

Quan una coberta estigui perforada per fer pas a cables elèctrics, canonades i conductes de ventilació, l'obertura s'ha de segellar per impedir el pas de les flames i el fum.

Regla 8: detalls que s'han d'observar en la construcció.

Apartat 3, mètodes IF, IIF i IIIF:

«a) Excepte en els espais de càrrega i els compartiments refrigerats dels espais de servei, els materials d'aïllament són incombustibles. Els acabats anticondensació i els adhesius utilitzats amb el material aïllant dels sistemes criògens i dels accessoris per a canonades d'aquests sistemes no necessiten ser incombustibles, però s'apliquen en la menor quantitat possible i les seves superfícies descobertes han d'oferir característiques de propagació feble de la flama, aspecte que es demostra de conformitat amb el Codi de procediments d'assaig d'exposició al foc de l'OMI. Als espais en els quals puguin penetrar productes del petroli, la superfície aïllant ha de ser impenetrable per a aquest i els seus vapors.»

Regla 9: sistemes de ventilació.

Paràgraf a) de l'apartat 1:

«Els conductes de ventilació són de material incombustible. Això no obstant, els trams de conductes curts que, en general, no passin de 2 metres de longitud ni de 0,02 m² de secció transversal poden no ser incombustibles, si es compleixen les següents condicions:

i) Que els conductes siguin d'un material que tingui característiques de propagació feble de la flama, aspecte que s'ha de demostrar de conformitat amb el Codi de procediments d'assaig d'exposició al foc de l'OMI.»

Regla 11: qüestions diverses.

Apartat 2:

«Les pintures, els vernissos i altres productes d'acabat utilitzats en superfícies interiors descobertes han de ser d'una qualitat que faci que no puguin produir quantitats excessives de fum o de gasos o de vapors tòxics, de conformitat amb el Codi de procediments d'assaig d'exposició al foc de l'OMI.»

Regla 12: emmagatzemament de recipients de gas i altres materials perillosos.

Apartat 4:

«No es permeten cables ni accessoris elèctrics a l'interior dels compartiments utilitzats per emmagatzemar líquids altament inflamables o gasos

liquats, excepte en la mesura necessària per al servei dins d'aquests compartiments. Quan s'instal·lin, aquests accessoris elèctrics han de ser d'un tipus de seguretat certificada i complir el que prescriuen les disposicions pertinents de la norma internacional CEI, Publicació 79, "Material elèctric per a atmosferes de gas explosives". Tota font de calor ha d'estar allunyada d'aquests espais i s'hi han de col·locar ben a la vista rètols de "Prohibit fumar" i "Prohibits els llums sense protecció de seguretat".»

Regla 13: mitjans d'evacuació.

Apartat 1:

«Hi ha d'haver escales i escales d'accés als espais d'allotjament i en aquells en què normalment treballa la tripulació, i sortida des d'aquests espais, excepte els de màquines, i que han d'estar disposades de manera que constitueixin mitjans ràpids d'evacuació cap a la coberta exposada i des d'aquesta cap a les embarcacions de supervivència. S'han d'observar especialment les disposicions següents:

e) La continuïtat dels mitjans d'evacuació respon a criteris que satisfacin l'Administració marítima. Les escales i els passadissos que s'utilitzin com a mitjans d'evacuació han de presentar una amplada lliure no inferior a 700 mm i han d'anar proveïts de passamans, almenys, en un dels costats. Les obertures de les portes que donin accés a una escala han de presentar una amplada lliure no inferior a 700 mm.»

Apartat 2:

«Cada espai de categoria A per a màquines té dos mitjans d'evacuació, que consisteixen en:

a) Dos jocs d'escales d'acer, tan separades entre si com sigui possible, que condueixin a portes situades a la part superior de l'espai de què es tracti i igualment separades entre si, i des de les quals hi hagi accés a la coberta exposada. En general, una d'aquestes escales dona protecció contínua contra el foc des de la part inferior de l'espai fins a un lloc segur situat a fora. Això no obstant, l'Administració marítima pot no exigir aquesta protecció si, per la disposició o per les dimensions especials de l'espai de màquines, es proveeix una via segura d'evacuació des de la part inferior d'aquest. L'estructura que doni aquesta protecció ha de ser d'acer, ha d'estar aïllada d'acord amb la norma "A-60" i ha d'anar proveïda, a l'extrem inferior, d'una porta d'acer de tancament automàtic, així mateix, d'acord amb aquesta norma.»

Regla 14: sistemes automàtics de ruixadors, alarma i detecció d'incendis (Mètode IIF).

Apartat 11:

«Per a cada secció del sistema es disposa de capçals ruixadors de respecte, amb inclusió de tots els tipus que estiguin instal·lats al vaixell, a raó de les quantitats que a continuació s'indiquen: menys de 100 capçals instal·lats: 3 capçals de respecte; menys de 300 capçals instal·lats: 6 capçals de respecte; de 300 a 1.000 capçals instal·lats: 12 capçals de respecte.»

Regla 15: sistemes automàtics d'alarma i detecció d'incendis (mètode IIIF).

Apartat 4:

«El sistema entra en acció davant d'una temperatura anormal de l'aire, una concentració anor-

mal de fums o altres factors que denunciïn un conat d'incendi en qualsevol dels espais protegits. Els sistemes sensibles a variacions a la temperatura de l'aire no han de començar a actuar a menys de 54 °C i han de començar a actuar a no més de 78 °C quan els increments de temperatura fins aquells nivells no passin d'1 °C per minut. En espais d'assecatge i anàlegs amb temperatura ambient normalment alta, l'Administració marítima pot autoritzar que la temperatura permissible de funcionament augmenti en 30 °C per sobre de la màxima prevista per a la part superior d'aquests locals. Els sistemes que funcionen per variació en la concentració de fums entren en funcionament quan la intensitat d'un feix de llum transmès disminueixi. Els detectors de fum han d'estar homologats de manera que entrin en acció abans que la densitat del fum passi del 12,5 per 100 d'enfosquiment per metre, però no fins que hagi passat del 2 per cent.

L'Administració marítima pot acceptar com a bons altres mètodes de funcionament igualment eficaços. El sistema de detecció no es pot utilitzar més que per detectar incendis.»

Regla 17: bombes contra incendis.
Apartat 2:

«Per al cas en què un incendi produït en un compartiment qualsevol pugui inutilitzar totes les bombes contra incendis, hi ha d'haver a més a bord un altre mitjà de subministrar aigua per combatre l'incendi. Als vaixells d'eslora igual o superior a 75 m, aquest altre mitjà ha de ser una bomba fixa d'emergència accionada independentment i capaç de subministrar dos raigs d'aigua amb una pressió mínima de 0,25 N/mm².»

Regla 20: extintors d'incendis.
Apartat 2:

«1. Per cada tipus d'extintor d'incendis instal·lat que sigui recarregable a bord, s'ha de proveir un 100 per cent de càrregues de respecte per a les 10 primeres unitats i un 50 per cent per a les unitats restants, encara que sense superar un total de 60.

2. Quan es tracti d'extintors d'incendis no recarregables a bord, en lloc de les càrregues de respecte s'ha de proveir, com a mínim, un 50 per cent d'extintors addicionals del mateix tipus i capacitat.

3. Les instruccions per a la recàrrega han d'estar a bord. La recàrrega només es pot fer amb recanvis homologats per als extintors d'incendis de què es tracti.»

Apartat 4:

«Els extintors d'incendis són examinats anualment per una persona competent, autoritzada per l'Administració marítima. Cada extintor es marca amb un rètol en què s'indica que ha estat examinat. Tots els recipients dels extintors d'incendis pressuritzats permanentment i les bombones de propellant dels extintors no pressuritzats han de ser sotmesos a una prova de pressió hidràulica cada 10 anys.»

Regla 21: extintors portàtils als llocs de control i als espais d'allotjament i de servei.

Apartat 2:

«1. Quan es tracti d'extintors recarregables a bord, s'ha de proveir un 100 per cent de càrregues

de respecte per a les 10 primeres unitats i un 50 per cent per a les unitats restants, encara que sense superar un total de 60.

2. Quan es tracti d'extintors d'incendis no recarregables a bord, en lloc de les càrregues de respecte s'ha de proveir, com a mínim, un 50 per cent d'extintors addicionals del mateix tipus i la mateixa capacitat.

3. Les instruccions per a la recàrrega han d'estar a bord. La recàrrega només es pot fer amb recanvis homologats per als extintors d'incendis de què es tracti.»

Regla 24: equips de bomber.
Apartat 1:

«S'han de portar a bord, almenys, dos equips de bomber. Els equips esmentats han de ser concordes amb el que disposen els apartats 2.1, 2.1.1 i 2.1.2 del capítol III del Codi de procediments d'assaig d'exposició al foc de l'OMI. S'han de proveir dues càrregues de respecte per a cada respirador exigint.»

Regla 25: pla de lluita contra incendis.

«Hi ha d'haver exposat de manera permanent un pla de lluita contra incendis, el contingut del qual ha de ser conforme amb el que disposen les resolucions de l'OMI A.654(16), "Signes gràfics per als plans de lluita contra incendis", i A.756(18), "Directrius sobre la informació que s'ha de facilitar en els plànols i fullets de lluita contra incendis".»

Regla 28: protecció estructural contra incendis.
Paràgraf a) de l'apartat 2:

«En els vaixells el buc dels quals és de materials incombustibles, les cobertes i les mampares de separació entre els espais de categoria A per a màquines i els espais d'allotjament, els de servei o els llocs de control, són de classe "A-60" quan l'espai de categoria A per a màquines no estigui proveït d'un sistema fix d'extinció d'incendis, i de classe "A-30" quan estigui equipat amb aquest sistema. Les cobertes i les mampares de separació entre altres espais de màquines i els espais d'allotjament, els de servei i els llocs de control, han de ser de classe "A-0".

Les cobertes i les mampares de separació entre els llocs de control i els espais d'allotjament i de servei són de classe "A", d'acord amb les taules 1 i 2 de la regla 7 del present capítol, encara que l'Administració marítima pot permetre que, a efectes de separació entre espais, com ara la cabina del patró i la caseta de govern, s'instal·lin divisions de la classe "B-15", quan aquests espais es considerin part integrant de la caseta de govern.»

Regla 31: qüestions diverses.
Apartat 1:

«Les superfícies descobertes que hi ha en espais d'allotjament i de servei, llocs de control, passadissos i troncs d'escala, i les superfícies ocultes darrere de mampares, cels rasos, plafons i revestiments dels espais d'allotjament, els de servei i els llocs de control, han de tenir característiques de propagació feble de la flama, determinada de conformitat amb el Codi de procediments d'assaig d'exposició al foc de l'OMI.»

Apartat 3:

«Les pintures, els vernissos i altres productes d'acabat utilitzats en superfícies interiors descober-

tes han de ser d'una qualitat que faci que no puguin produir quantitats excessives de fum o de gasos o de vapors tòxics, de conformitat amb el Codi de procediments d'assaig d'exposició al foc de l'OMI.»

Regla 32: emmagatzemament de recipients de gas i altres materials perillosos.

Apartat 4:

«No es permeten cables ni accessoris elèctrics a l'interior dels compartiments utilitzats per emmagatzemar líquids altament inflamables o gasos líquids, excepte en la mesura necessària per al servei dintre d'aquests compartiments. Quan s'instal·lin, aquests accessoris elèctrics han de ser d'un tipus de seguretat certificada i complir el que prescriuen les disposicions pertinents de la norma internacional CEI, Publicació 79, "Material elèctric per a atmosferes de gas explosives". Tota font de calor ha d'estar allunyada d'aquests espais i s'hi han de col·locar ben a la vista rètols de "Prohibit fumar" i "Prohibits els llums despallats".»

Regla 38: extintors d'incendis.

Apartat 2:

«1. Excepte en els casos a què es refereix l'apartat 2, per cada tipus d'extintor d'incendis instal·lat que sigui recarregable a bord, s'ha de proveir un 100 per cent de càrregues de respecte per a les 10 primeres unitats i un 50 per cent per a les unitats restants, encara que sense superar un total de 60.

2. Quan es tracti de vaixells d'eslora inferior a 45 m i d'extintors d'incendis no recarregables a bord, en lloc de les càrregues de respecte s'ha de proveir, com a mínim, un 50 per cent d'extintors addicionals del mateix tipus i la mateixa capacitat.

3. Les instruccions per a la recàrrega han d'estar a bord. La recàrrega només es pot fer amb recanvis homologats per als extintors d'incendis de què es tracti.»

Apartat 4:

«Els extintors d'incendis els examina anualment una persona competent, autoritzada per l'Administració marítima. Cada extintor es marca amb un rètol en què s'indica que ha estat examinat. Tots els recipients dels extintors d'incendis pressuritzats permanentment i les bombones de propellant dels extintors no pressuritzats han de ser sotmesos a una prova de pressió hidràulica cada 10 anys.»

Regla 39: extintors portàtils als llocs de control i als espais d'allotjament i de servei.

Apartat 2:

«1. Excepte en els casos a què es refereix l'apartat 2, per cada tipus d'extintor d'incendis instal·lat que sigui recarregable a bord, s'ha de proveir, com a mínim, un 100 per cent de càrregues de respecte per a les 10 primeres unitats i un 50 per cent per a les unitats restants, encara que sense superar un total de 60.

2. Quan es tracti de vaixells d'eslora inferior a 45 m i d'extintors d'incendis no recarregables a bord, en lloc de les càrregues de respecte s'ha de proveir, com a mínim, un 50 per cent d'extintors addicionals del mateix tipus i capacitat.

3. Les instruccions per a la recàrrega s'han de trobar a bord. La recàrrega només es pot fer amb recanvis homologats per als extintors de què es tracti.»

Regla 41: equips de bomber.

En els vaixells d'eslora igual o superior a 45 m s'han de portar a bord, almenys, dos equips de bomber, en

emplaçaments fàcilment accessibles i molt distants entre si, no exposats a quedar aïllats per un incendi. Els esmentats equips han de ser concordes amb el que disposen els apartats 2.1, 2.1.1 i 2.1.2 del capítol III del Codi de procediments d'assaig d'exposició al foc de l'OMI.

S'han de proveir, com a mínim, dues càrregues de respecte per a cada respirador exigint.

Regla 42: plànol de lluita contra incendis.

Hi ha d'haver exposat de manera permanent un plànol de lluita contra incendis.

El contingut ha de ser conforme amb el que disposen les resolucions de l'OMI A.654(16), "Signes gràfics per als plànols de lluita contra incendis", i A.756(18), "Directrius sobre la informació que s'ha de facilitar als plànols i fullets de lluita contra incendis".

Als vaixells d'eslora inferior a 45 m, l'Administració marítima pot no exigir el compliment d'aquesta prescripció.

CAPÍTOL VI

Protecció de la tripulació

Regla 3: murades, baranes i altres dispositius protectors.

Apartat 2:

«La distància vertical mínima que existeixi entre la màxima flotació de servei i el punt més baix del galó de les murades, o la vora de la coberta de treball, si hi ha baranes instal·lades, ha d'assegurar la protecció adequada de la tripulació contra l'aigua embarcada a la coberta, tenint en compte els estats de la mar i les condicions meteorològiques en les quals el vaixell pugui haver de pescar, les zones d'operacions, el tipus de vaixell i el seu mètode de pesca. El francbord mesurat al centre del vaixell des de la vora de la coberta de treball des d'on es pesca no pot ser inferior a 300 mm o al francbord corresponent al calat màxim de servei admissible, si aquest és més gran. Als vaixells dotats de cobertes de treball, protegides, disposades de manera que l'aigua no pugui entrar en els espais de treball no es requereix un altre francbord mínim que el corresponent al calat màxim de servei admissible.»

Regla 4: escales.

Per a la seguretat de la tripulació, s'han de proveir escales de mida i resistència adequades, amb baranes i esglaons que no rellisquin, construïdes de conformitat amb les normes ISO corresponents.

Regla 5: radiobalisa personal.

Els tripulants dels vaixells pesquers l'activitat dels quals es realitzi sobre coberta han de portar una radiobalisa personal, aprovada per l'Administració marítima espanyola, que permeti localitzar-los en el cas de caiguda al mar durant les operacions de pesca. A més, en el pont de govern s'ha de disposar d'un receptor detector del senyal de 121,5 MHz, emès per aquestes radiobalises.

CAPÍTOL VII

Dispositius i normes de salvament

Regla 3: avaluació, assaig i aprovació de dispositius i normes de salvament.

Apartat 2:

«Abans de donar la seva aprovació als dispositius i les normes de salvament, l'Administració marítima s'ha d'assegurar que se sotmeten a assaig per confirmar que compleixen els requisits d'aquest capítol, d'acord amb el que disposa el Reial decret

809/1999, de 14 de maig, sobre equips marins, entre els quals s'inclouen les recomanacions de l'OMI relatives a l'assaig de dispositius de salvament.»

Apartat 6:

«Els dispositius de salvament prescrits en el present capítol per als quals no s'enunciïn especificacions detallades a la part C han de respondre a criteris que satisfacin l'Administració marítima, tenint en compte les especificacions específiques establertes per als esmentats dispositius en el capítol III del Conveni internacional per a la seguretat de la vida humana al mar (SOLAS) de 1974, en la seva versió modificada, i en el Codi internacional de dispositius de salvament de l'OMI.»

Regla 6: disponibilitat i estiba de les embarcacions de supervivència i dels bots de rescat.

Paràgraf a) de l'apartat 4:

«Cada embarcació de supervivència ha d'anar estibada: de manera que ni aquesta ni els mitjans proveïts per a la seva estiba entorpeixin les maniobres de cap embarcació de supervivència o bot de rescat als altres punts d'arriada, tan a prop de la superfície de l'aigua com sigui prudent i possible i, quan es tracti d'embarcacions de salvament diferents de les que s'hagin de llançar per la borda, en una posició tal que l'embarcació en la seva posició d'embarcament quedi a no menys de 2 m per sobre de la flotació corresponent a la càrrega màxima del vaixell en condicions adverses d'assentament de fins a 10º i amb una escora de fins a 20º, a una banda o l'altra, o dels graus necessaris perquè la vora de la coberta d'intempèrie se submergeixi, si aquest segon valor és menor, en un estat de disponibilitat contínua, de manera que els tripulants puguin acabar els preparatius per a l'embarcament i la posada a l'aigua en menys de 5 minuts, totalment equipada, segons el prescrit en el present capítol.»

Regla 8: armilles salvavides.

Apartat 3:

«Els tripulants dels vaixells pesquers l'activitat dels quals es realitzi sobre coberta han de portar posada una armilla o dispositiu salvavides d'inflament automàtic que, sense entorpir els seus moviments, sigui apte per mantenir-los surant en cas de caiguda a l'aigua.

Aquestes armilles o dispositius salvavides han de ser d'inflament automàtic i han d'estar aprovats d'acord amb la norma EN 396, i poden ser diferents dels exigits en la normativa vigent sobre dispositius de salvament exigits per seguretat en casos d'abandonament del vaixell, sempre que compleixin les condicions d'efectivitat necessàries per a la finalitat proposada.»

Regla 23: bots de rescat.

Paràgraf b) de l'apartat 1:

Els bots de rescat poden ser rígids o inflables, o ambdues coses alhora, i han de:

i) Tenir una eslora no inferior a 3,8 m ni superior a 8,5 m, excepte en els vaixells d'eslora inferior a 45 m en què, a causa de la mida del vaixell o per altres raons per les quals es consideri injustificada o impracticable la instal·lació dels bots, l'Administració marítima pugui acceptar un bot de rescat d'eslora menor, però no inferior a 3,3 m.

ii) Poder transportar, com a mínim, cinc persones assegudes i una persona estirada o bé, quan es tracti

de vaixells d'eslora inferior a 45 m amb un bot de rescat de menys de 3,8 m, poder transportar, com a mínim, quatre persones assegudes i una persona estirada.

Paràgraf c) de l'apartat 1:

«L'Administració marítima ha d'establir el total de persones que pot cabre en un bot mitjançant un assaig per determinar el nombre de seients. La capacitat mínima de transport ha de ser concorde amb el que disposa l'incís ii) del paràgraf b) de l'apartat 1 de la regla 23. Els seients poden estar a terra, excepte el del timoner. Cap part de les posicions de seient pot reposar a la regala, l'espill o els dispositius de flotabilitat situats als costats del bot.»

25288 REIAL DECRET 1423/2002, de 27 de desembre, pel qual es modifica el Reial decret 1247/1999, de 16 de juliol, sobre regles i normes de seguretat aplicables als vaixells de passatge que facin travessies entre ports espanyols. («BOE» 311, de 28-12-2002, i «BOE» 313, de 31-12-2002.)

Mitjançant el Reial decret 1247/1999, de 16 de juliol, es va incorporar a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 98/18/CE del Consell, sobre regles i normes de seguretat aplicables als vaixells de passatge.

La Directiva 2002/25/CE de 5 de març de 2002, de la Comissió, per la qual es modifica la Directiva 98/18/CE del Consell, substitueix l'annex I de la Directiva 98/18/CE pel text de l'annex que acompanya la mateixa Directiva 2002/25/CE.

Aquest Reial decret té com a finalitat incorporar a l'ordenament jurídic nacional la Directiva 2002/25/CE i, per tant, es fa necessari modificar el damunt dit Reial decret 1247/1999, de 16 de juliol.

En virtut d'això, a proposta del ministre de Foment, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 27 de desembre de 2002,

DISPOSO:

Article únic.

L'annex I del Reial decret 1247/1999, de 16 de juliol, sobre regles i normes de seguretat aplicables als vaixells de passatge que facin travessies entre ports espanyols, se substitueix per l'annex d'aquest Reial decret.

Disposició derogatòria única.

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquest Reial decret.

Disposició final única.

Aquest Reial decret entra en vigor l'1 de gener de 2003, tret de les prescripcions de l'annex que estableixin altres dates, cas en què cal atènyer-se a aquestes últimes.

Madrid, 27 de desembre de 2002.

JUAN CARLOS R.

El ministre de Foment,
FRANCISCO ÁLVAREZ-CASCOS FERNÁNDEZ